

قبر پیامبر(ص) را چه کسی آماده کرد/ مراسم تلقین بر عهده که بود

قبر پیامبر اعظم(ص) را «ابو عبیده جراح» و «زید بن سهل» آماده کردند و امیرالمؤمنین(ع) مراسم تدفین را به کمک فضل و عباس انجام داد.

قبر پیامبر اعظم(ص) را «ابو عبیده جراح» و «زید بن سهل» آماده کردند و امیرالمؤمنین(ع) مراسم تدفین را به کمک فضل و عباس انجام داد.

به گزارش خبرنگار آیین و اندیشه خبرگزاری فارس، امروز سالگرد عروج آخرین فرستاده الهی روی زمین است. پیامبر اعظم(ص) در این روز نزد پروردگارش شتافت تا وحی الهی به بشر برای همیشه قطع شود.

از این رو رحلت پیامبر اعظم صلی الله علیه و آله و سلم، بزرگترین مصیبت تاریخ دنیاست. بهترین مخلوق عالم امکان، از دنیا رفت تا دیگر موجودی با چشم دنیوی، فرستاده‌ای از طرف خدا را نتواند ببیند.

روح مقدس و بزرگ آن سفیر الهی، نیمروز دوشنبه، ۲۸ ماه صفر از بدن شریفش پر کشید. نخستین کسی که بر پیامبر گرامی نماز گزارد، امیر مؤمنان بود. سپس یاران پیامبر، دسته دسته بر پیکر پاک و مطهر ایشان، نماز گزاردند و این مراسم تا ظهر روز سه‌شنبه ادامه داشت.

سپس تصمیم بر این شد که پیکر مطهر پیامبر را در همان حجره‌ای که درگذشته بود، به خاک بسپارند.

قبر آن حضرت را «ابو عبیده جراح» و «زید بن سهل» آماده کردند و امیر مؤمنان مراسم تدفین را به کمک فضل و عباس انجام داد.

سرانجام، آفتاب زندگی شخصیتی که با فداکاری‌های خستگی‌ناپذیر خود، سرنوشت بشر را دگرگون ساخت و صفحات نو و درخشانی از تمدن به روی انسان‌ها گشود، از دنیای ظاهری غروب کرد. (فروغ ابدیت، آیت الله جعفر سبحانی، ص 940)

پس از وفات پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله، فاطمه علیهاالسلام در اجتماع زنان با بیان غم آلودی فرمود: «إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ انْقَطَعَ عَنَّا حَبْرُ السَّمَاءِ؛ همه از خداییم و به سوی او باز می‌گردیم. وحی و خبر آسمانی از ما قطع شد.»

از معاذ بن جبل نقل شده است که فاطمه علیهاالسلام پس از وفات رسول خدا صلی الله علیه و آله فراوان می‌گریست و می‌فرمود: «يَا أَبَتَاهُ إِلَى جِبْرِئِيلَ نَتَعَاةُ انْقَطَعَتْ عَنَّا اخْبَارُ السَّمَاءِ يَا أَبَتَاهُ لَا يَنْزِلُ الْوَحْيُ إِلَيْنَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ابْدَا؛

ای پدر! پس از تو باید شکوه‌های دل را به جبرئیل گفت. [با وفات تو] خبرهای آسمانی قطع شد. ای پدر! دیگر برای همیشه از طرف خدا وحی فرو فرستاده نمی‌شود.»

و گاهی این اشعار را می‌خواند:

«إِذَا مَاتَ يَوْمًا مَيِّتَ قُلٌّ ذِكْرُهُو ذِكْرُ أَبِي مُدَّ مَاتَ وَ اللَّهُ أَزِيدُ

تأمل إِذَا الْاَحْزَانُ فَيْكَ تَكَاثَرَتْ اَعَاشَ رَسُولُ اللَّهِ اَمْ صَمَهُ الْقَبْرِ؛

هر کس بمیرد، یادش کم می‌شود، به جز پدرم که هر روز یاد او فزونی می‌گیرد.

بیندیش هنگامی که غم و اندوه در جانانت فراوان می‌شود، آیا رسول خدا زنده است یا از دنیا رفته و در عالم قبر (برزخ) است.»